

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 6C/400/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815202610
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Judita Gabonaiová Hrenčuková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2015:7815202610.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou Mgr. Ing. Juditou Gabonaiovou Hrenčukovou, v právnej veci žalobcu T. D., N.. XX.XX.XXXX, A. Y. XXX, XXX XX W., právne zastúpený JUDr. Hedvigou Gallovou, advokátkou, so sídlom v Rožňave, Čučmianska dlhá 45 proti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

Súd **z r u š u j e** rozsudok Rozhodcovského súdu v Bratislave, so sídlom Ventúrska 14, 811 01 Bratislava, spisová značka: 17250/14 zo dňa 31.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.02.2015 a vykonateľnosť dňa 01.03.2015, dňom nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Súd **o d k l a d á** vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku spisová značka: 17250/14 zo dňa 31.12.2014 až do právoplatného ukončenia veci 6C/400/2015.

Súd **z a v ä z u j e** žalovaného uhradiť žalobcovi náhradu trov konania, z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 291,68 Eur, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd **z a v ä z u j e** žalovaného uhradiť na účet Slovenskej pošty, a.s., CVFT, OSA, Thurzova 1, 042 21 Košice súdny poplatok zo žaloby vo výške 331,50 Eur na základe pripojeného platobného predpisu, v lehote do 10 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poukázal na to, že dňa 25.02.2015 bol do sídla Advokátskej kancelárie právnej zástupkyne žalobcu doručený Rozhodcovský rozsudok, ktorý vydal Rozhodcovský súd v Bratislave so sídlom Ventúrska 14, 811 01 Bratislava, rozhodcom Mgr. Andrejom Gundelom, č.k.:17250/14 zo dňa 31.12.2014, ktorým tento súd rozhodol, že: žalovaný v Rozhodcovskom rozsudku - Roman Znak je povinný zaplatiť žalobcovi čiastku vo výške 950,68 Eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04% denne a s úrokom z omeškania vo výške 0,85% ročne z čiastky:58,08 Eur od 5.1.2014 až do 7.1.2014, 58,08 Eur od 5.2.2014 až do 9.2.2014, 58,08 Eur od 5.3.2014 až do 10.3.2014, 58,08 Eur od 5.4.2014 až do 8.6.2014, 29,08Eur od 9.6.2014 až do 6.7.2014, 58,08 Eur od 5.5.2014 až do 6.7.2014, 47,16 Eur od 7.7.2014 až do 6.8.2014, 7,16 Eur od 7.8.2014 až do 7.9.2014, 58,08 Eur od 5.6.2014 až do 7.9.2014, 25,24 Eur od 8.9.2014 až do 6.10.2014, 58,08 Eur od 5.7.2014 až do 6.10.2014, 43,32 Eur od 7.10.2014 až do 5.11.2014, 3,32 Eur od 6.11.2014 až do 4.12.2014, 58,08 Eur od 5.8.2014 až do 4.12.2014 21,40 Eur od 5.12.2014 až do zaplatenia, 58,08 Eur od 5.9.2014 až do zaplatenia, 871,20 Eur od 8.9.2014 až do zaplatenia, a to až do dňa, kedy táto zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania dosiahne celkovú čiastku vo výške

1.500,- Eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto čiastky je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi iba úrok z omeškania vo výške 5,15% ročne z čiastky 950,68 Eur až do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti Rozhodcovského rozsudku. Vo zvyšku uplatneného žalobného návrhu vo výške 80 Eur Rozhodcovský súd konanie zastavil. Žalovaného v Rozhodcovskom rozsudku - Romana Znaka zaviazal zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 278,82 Eur, do troch dní od právoplatnosti Rozhodcovského rozsudku.

Žalobca dňa 03.12.2013 uzavrel so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500036644, na základe ktorej mu mal žalovaný poskytnúť úver vo výške 840,-Eur. Dňa 04.12.2013 žalovaný previedol na účet žalobcu sumu 677,64 Eur. Žalobca zaplatil žalovanému sumu 574,24 Eur. Spočiatku žalobca uhradil dohodnutú výšku splátok, t.j. 58,08 Eur mesačne, avšak následne mu jeho príjem zo zamestnania neumožňoval realizovať splátky v takej výške, a tak zamestnávateľ vo forme zrážok mesačne vo výške 40,-Eur uhradil splátky žalovanému, a to odo dňa 01.06.2014 doteraz.

Žalobca si nie je vedomý porušenia zmluvných dojednaní, a preto namietal zmluvnú pokutu, ktorú mu žalovaný vyčíslil v žalobnom návrhu, t.j. so žalovanou sumou 1.030,68 Eur, ktorá suma je uvedená v žalobnom návrhu a taktiež nesúhlasil ani s vyčíslenou čiastkou v Rozhodcovskom rozsudku vo výške 950,68 Eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04% denne a úrokom z omeškania vo výške 0,85% ročne, t.j. so zmluvnou pokutou spolu s úrokom z omeškania vo výške 1.500,- Eur, a následne s úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne z čiastky 950,68 Eur až do zaplatenia, ktorej vyčíslenie nekorešponduje so zostatkovou sumou nesplatennej časti úveru podľa zmluvných dojednaní a je nepreskúmateľné.

Poukázal na to, že žalobca uzavrel so žalovaným spotrebiteľský typ zmluvy a mal za to, že nie všetky dojednané podmienky v tejto Zmluve sú platné. Z obsahu uzavretej zmluvy je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalovaný už vopred pripravenú a žalovaný dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa osobných údajov žalobcu, ktoré údaje však obsah tejto zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohli ovplyvniť a ani neovplyvnili. Tu poukázal na Smernicu Rady Európy Č.93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a ustanovenia § 52 ods. 1, § 53 ods. 1-3, ods. 4 písm. 5), k) m), §54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Žalobca mal za to, že zmluvné dojednania týkajúce sa zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne, ako aj úroku z omeškania vo výške 0,85% ročne, a to z vyplatenej časti úveru, ako aj zo zostatku nevyplatennej časti úveru navýšeného o zmluvné pokuty sú neplatné, pretože z týchto dojednaní vyplýva porušenie príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa.

V tomto prípade je potrebné skúmať, či vôbec išlo o platnosť Zmluvy o úvere, či nebola v rozpore so zákonom s tým, že nebolo možné Rozhodcovským súdom, ani inak rozhodnúť v neprospech žalobcu.

Žalobca žalobou uplatnený nárok neuznáva ako celok a má za to, že žaloba vo veci bola podaná neoprávnené, predčasne, pretože žalobca poskytnutý úver spláca prostredníctvom zrážok zo mzdy od svojho zamestnávateľa vo výške 40,- Eur mesačne, a to pravidelne od 01.06.2014 doteraz, tak ako to jeho zárobkové možnosti umožňujú.

Žalovaný nemal dôvod na okamžitú splatnosť úveru, tak ako to uvádza v žalobnom návrhu, a navyše žalobca má za to, že nie je správne vyčíslená celková výška dlhu voči nemu, t.j. vo výške 1.030,68 Eur, resp. vo výške 950,68 Eur, tak ako to ustálil Rozhodcovský súd.

Žalobca namietal aj príslušenstvo k istine, t.j. zmluvné pokuty zo sumy omeškaných splátok, úrok z omeškania zo sumy omeškaných splátok, ako aj zo sumy nesplatennej časti istiny úveru a úrokov, ktoré sú v rozpore s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa.

V zmysle Rozhodcovskej zmluvy č.8500036644 zo dňa 03.12.2013, ktorá bola neoddeliteľnou súčasťou a podmienkou pre poskytnutie úveru a podpísaniu Zmluvy o úvere sa zmluvné strany dohodli, že

akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami, vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením, či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z dohodnutých rozhodcovských súdov, t.j. napr. Rozhodcovským súdom v Bratislave so sídlom Ventúrska 14 Bratislava a pod., pričom výber spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Na základe tejto skutočnosti v danej veci rozhodol aj Rozhodcovský súd v Bratislave so sídlom Ventúrska 14 Bratislava.

Žalobca nesúhlasí s rozhodnutím Rozhodcovského súdu, ktorý bol doručený jeho právnej zástupkyňi a touto žalobou sa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodov uvedených v § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, a to v zmysle písm. a/, kde rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania, písm. c/, písm. d/ a písm. j/, kde má za to, že pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Na základe týchto skutočností žalobca navrhol súdu, aby odložil vykonateľnosť Rozhodcovského rozsudku, a to až do doby rozhodnutia vo veci samej o predmetnej žalobe.

Žalobca spochybnil platnosť Zmluvy o revolvingovom úvere, keďže išlo zrejme o spotrebiteľskú zmluvu, mal za to, že nespĺňala náležitosti a bola uzatvorená v rozpore so zákonom, kde pre platnosť tejto Zmluvy je potrebné presne uviesť vymáhanú pohľadávku, presne vypočítať úrok z omeškania, prípadne ostatné úroky, uviesť aj koľko je vymáhaný úrok a domnieval sa, že táto Zmluva postráda tieto údaje a bola uzatvorená v rozpore so zákonom, pričom v Zmluve o revolvingovom úvere zrejme nie je uvedený údaj o RPMN, ročná úroková sadzba, údaj o priemernej hodnote RPMN, údaj o výške splátok istiny úveru, výške splátok úrokov z úveru a výške splátok iných poplatkov, ktoré Zmluva o spotrebiteľskom úvere nevyhnutne musí obsahovať.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zákonom požadované náležitosti, odplata poskytnutého úveru podstatne prevyšuje obvyklú odplatu v bankách, pri uzatváraní tejto Zmluvy žalovaný postupoval bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi.

V tejto súvislosti dal žalobca do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Ostrave zo dňa 23.8.2011, č.k. 161Cm 944/2010, v ktorom súd skonštatoval, že „úrok z úveru je jedným z definičných znakov zmluvy o úvere. Ak teda zákonu alebo dobrým mravom odporuje zmluva v časti odplaty (úrokov), je nutné tento dôvod neplatnosti vzťahovať na celú zmluvu a neplatnou je v tomto prípade zmluva o úvere ako celok“.

Žalobca poukázal aj na Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, zo dňa 25.9.2013, č.k. 3Co 151/2013, kde súd konštatoval, že „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ.“. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky), v konečnom dôsledku by mohlo ísť o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel“. K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy poukázal odvolací súd na rozsudok NS ČR, č.k.: 21Cdo 1484/2004, kde pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi.

Žalobca poukázal aj na čl. 3 ods. 1 smernice 93/13/EHS, kde zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

Žalobca uviedol, že problém nastal už pri uzatváraní úverovej zmluvy. Pôvodne žalovaného oslovil s tým, že chcel uzavrieť úverovú zmluvu, následne ho sprostredkovateľ navštívil v práci, kde aj podpísal zmluvu, avšak žiadal úver vo výške 2.000,- Eur a žalovaný mu bez vysvetlenia ponúkol dve zmluvy, raz na sumu 1.200,- Eur a raz na sumu 800,- Eur. Prvá bola na 1.500,- Eur avšak poplatok za poskytnutie úveru bol 300,- Eur, teda suma, ktorou disponoval bolo 1.200,- Eur, v druhom prípade sa jednalo o 800,- Eur avšak táto zmluva nie je predmetom tohto konania, tiež tam bol poplatok 300,- Eur, kde mu bolo poskytnutých cca 680,- Eur. Teda bol nútený podpísať dve zmluvy. Aj to ho následne kontaktovali, že je nejaký problém. Opätovne sa stretli a podpísal pravdepodobne ďalšiu zmluvu, s ktorou ani nemal možnosť sa oboznámiť a prečítať si ju. Poskytnutý úver vo výške 1.200,- Eur spláca aj teraz, nakoľko po vynechaní jednej splátky žalovaný okamžite pristúpil prostredníctvom zamestnávateľa k zrážkam

zo mzdy a aj v tejto dobe mu zrážajú 53,70 Eur ako splátku na tento úver. Podľa jeho výpočtov má splatených už 1.266,- Eur. Predmetný úver si bral ako spotrebiteľ, nemá ani oprávnenie na podnikanie. Právny zástupca ho zastupoval už v rozhodcovskom konaní a rozhodcovský rozsudok mu bol doručený dňa 25.02.2015.

Žalovaný nesúhlasil s podanou žalobou a navrhol ju zamietnuť. Vo všeobecnosti a pred uvedením argumentácie k jednotlivým tvrdeniam žalobcu žalovaný uviedol, že podaná žaloba vychádza zo skutkovo a právne nepresných, zavádzajúcich a neopodstatnených tvrdení.

Odvolávajúc sa na podanú žalobu na prvom mieste namietal dôvodnosť tvrdení žalobcu ohľadne rozhodcovskej zmluvy, na ktorej základe bola založená právomoc stáleho rozhodcovského súdu na konanie o žalobe veriteľa (tu ako žalovaný) na zaplatenie dlžnej sumy voči dlžníkovi (tu žalobca). V tomto smere podotkol, že žalobcove tvrdenia ohľadne neplatnosti rozhodcovskej zmluvy sú nielen v rozpore s obsahom rozhodcovskej zmluvy, ale aj s tými zákonnými ustanoveniami, na ktoré sa odvoláva. Namietal aj skutočnosť, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku nebola podaná v zákonom stanovenej lehote.

Právomoc rozhodcovského súdu bola založená riadne a v súlade so zákonom. Rozhodcovská zmluva od ktorej sa odvodzuje právomoc rozhodcovského súdu predstavuje individuálne dojednanie právneho úkonu. Individuálnosť rozhodcovskej zmluvy je daná nielen tým, že zmluvné strany uzatvárajú rozhodcovskú zmluvu ako samostatný úkon a na osobitnej listine. Samostatnosť však vyplýva predovšetkým z obsahu rozhodcovskej zmluvy, z okolností jej vzniku, trvania a možného jednostranného ukončenia. Rozhodcovská zmluva nemusela nikdy vzniknúť alebo naďalej po jej uzavretí trvať, a to bez akéhokoľvek vplyvu na trvanie zmluvy o revolvingovom úvere. Rozhodcovská zmluva mohla zaniknúť jednostranným úkonom žalobcu bez toho, aby túto skutočnosť a jej dôsledky mohol žalovaný vôbec ovplyvniť.

V zmysle ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka je pre posúdenie, či ide o individuálne dojednanie podstatná možnosť spotrebiteľa ovplyvniť jeho vznik bez toho, aby takéto rozhodnutie spotrebiteľa spočívajúce v nesúhlase s nejakým ustanovením, právnym úkonom atď. malo vplyv na uzavretie hlavného zmluvného vzťahu. V takej situácii totiž možno hovoriť o tom, že spotrebiteľ má reálnu možnosť meniť obsah vzájomných vzťahov s dodávateľom aj inak, ako len dodávateľom navrhnuté zmluvy akceptovať ako celok alebo nie. V tomto prípade rozhodcovská zmluva ani nie je súčasťou úverovej zmluvy. Z pohľadu úpravy celého komplexu vzájomných vzťahov je nesporné, že rozhodcovská zmluva vôbec nemusela ani vzniknúť, resp. mohla zaniknúť bez toho, aby to malo vplyv na úverový vzťah. Z rozhodcovskej zmluvy výslovne vyplýva, že jej uzavretie resp. ďalšie trvanie nie je podmienkou uzavretia a trvania samotnej zmluvy o revolvingovom úvere (bod 2). Žalobca nemusel na uzavretie rozhodcovskej zmluvy vôbec pristúpiť, resp. v dohodnutej lehote mohol od nej odstúpiť. Vlastným úkonom teda mohol ovplyvniť a ovplyvnil vznik a existenciu rozhodcovskej zmluvy.

Poučenie dlžníka o možnosti neuzatvoriť rozhodcovskú zmluvu bez akýchkoľvek následkov na uzavretie hlavnej zmluvy o úvere je hneď v úvode rozhodcovskej zmluvy. Aj za predpokladu, že dlžník rozhodcovskú zmluvu uzavrel mal možnosť od tejto zmluvy odstúpiť v lehote 14 dní aj bez uvedenia dôvodu, t.j. potom čo mu boli peňažné prostriedky poskytnuté. Veriteľ totiž (v súlade s článkom 2 ods. 2.3 zmluvných ustanovení zmluvy o úvere) vyplatil dlžníkovi úver v deň uzavretia zmluvy o úvere (t.j. v rovnaký deň ako bola uzavretá rozhodcovská zmluva). Dlžník mal teda reálnu možnosť rozhodcovskú zmluvu jednostranným právnym úkonom ukončiť po obdržaní peňažných prostriedkov, t.j. bez obavy z toho, že by mu nebol poskytnutý úver. Z toho tiež možno prezumovať, že dlžníkovi by boli poskytnuté peňažné prostriedky aj v prípade, že odmietne uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu.

Rozhodcovská zmluva je plne platným právnym úkonom.

Rozhodcovská zmluva by nemohla byť neplatným (neprijateľným) úkonom ani pri jej posudzovaní podľa ust. § 53 ods. 4 písmeno r) Občianskeho zákonníka.

Dané ustanovenie znie nasledovne: Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Z uvedeného je nesporné, že - ustanovenia, ktoré nevyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní - nie sú neprijateľné.

Tento záver pritom priamo vyplýva aj z dôvodovej správa k danému ustanoveniu, ktorá uvádza: Cieľom tejto úpravy je umožniť spotrebiteľom rozhodnúť sa, kde uplatnia svoje práva. Ak by niektoré z ustanovení rozhodcovskej doložky zakladalo výlučne právomoc rozhodovať spor iba v rozhodcovskom konaní, navrhovaná úprava považuje také ustanovenie za neprijateľné, čo však nemá za dôsledok zrušenie platnosti celej rozhodcovskej doložky. Spotrebiteľovi, ako aj dodávateľovi ostáva možnosť riešiť spor v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky v rozhodcovskom konaní, ale spotrebiteľ môže svoje práva voči dodávateľovi uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky, ale ak sa tak rozhodne aj v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude v zmysle navrhovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú. Uvedené teda v žiadnom prípade nespôsobuje neplatnosť celej rozhodcovskej doložky. Podľa judikatúry Súdneho dvora (Komisia/Švédsko, C-478/99) pritom dôvodová správa, ktorá je voľne prístupná na internete, a ktorá hrá zvyčajne dôležitú úlohu pri interpretácii a aplikácii právnych predpisov, je osobitne významná. Čiže v zmysle uvedeného by rozhodcovská zmluva nemohla byť neplatná ani vtedy, ak by bolo súčasťou inej zmluvy, či podmienkou na jej vznik.

Platnosť rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania podporuje aj rozhodovacia činnosť Najvyššieho súdu SR, ktorý v uznesení zo dňa 22. 11. 2012, sp. zn. 3 MCdo 14/2011 uviedol, že zo spisu (č.l. 34 spisu) vyplýva, že bod 4.9.2. všeobecných podmienok ustanovoval, že „klient má právo odmietnuť rozhodcovskú doložku uvedenú v bode 4.9.1. do 30 dní odo dňa účinnosti týchto obchodných podmienok alebo do 30 dní od uzatvorenia zmluvného vzťahu s bankou“. Tento text nasvedčuje tomu, že rozhodcovskou doložkou bolo síce dohodnuté, že spory z daného právneho vzťahu bude prejednávať a rozhodovať rozhodcovský súd, spotrebiteľ mal ale podľa všetkého bodom 4.9.2. všeobecných podmienok založené právo, aby v určenej lehote dodatočne - po uzavretí zmluvy - jednostranne „odmietol rozhodcovskú doložku“ a tým dosiahol akési anulovanie tejto časti dohody zmluvných strán. Predmetný bod mal zrejme nezanedbateľný vplyv na prípadnú právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie a rozhodnutie sporov z právneho vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

V prejednávanom prípade nie je právomoc rozhodcovského súdu odvodzovaná zo žiadnej doložky vo všeobecných podmienkach. Právomoc bola založená samostatnou rozhodcovskou zmluvou.

Žalobca ako dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku poukazuje na výšku odplaty za úver, ktorý mu bol poskytnutý na základe zmluvy. Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500036644 bola uzavretá dňa 03.12.2013, pričom otázka výšky odplaty bola upravená v ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka nasledovne: Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Priemerná výška odplaty za spotrebiteľské úvery, ktorú by bolo možné len vo všeobecnosti považovať za obvyklú je podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch v 3. štvrtroku 2013 na úrovni 45,94 %. S prihliadnutím na spôsob a mieru zabezpečenia záväzku kedy zabezpečenie v podobe ručenia, spoludlžníctva, vecného zabezpečenia nebolo zo strany žalobcu dané je nesporné, že dohodnutá výška odplaty v zmluve neprevyšuje podstatne odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu.

Pokiaľ žalobca namieta výšku úroku za úver je v prvom rade potrebné poukázať na skutočnosť, že návrh na uzavretie zmluvy s podmienkami, za ktorých bol úver schválený podal vo forme žiadosti o úver samotný žalobca. Žalobca teda v návrhu na uzavretie zmluvy sám požadoval úver za daných podmienok. Po schválení úveru a prijatí peňazí mal žalobca možnosť odstúpiť od zmluvy a to v lehote 14 - tich kalendárnych dní od jej uzavretia. Napriek tomu tak neurobil. Spochybňovanie vlastného konania a dovolávanie sa prospěchu z toho (k čomu žalobca zjavne smeruje) je postupom rozpore so zákonom a tiež v rozpore s dobrými mravmi. Tým, že žalobca predložil žiadosť o úver za určených podmienok, deklaroval žalovanému určitý skutkový stav spočívajúci v jeho súhlase s podmienkami úveru. Teda, na strane žalovaného vytvoril žalobca svojim konaním (zahŕňujúcim predloženie žiadosti, podkladov potrebných na schválenie úveru ako je prehľad príjmov a výdavkov). Ak teraz tvrdí opak (a výhrady smerujú proti základným parametrom úverového vzťahu), potom jeho konanie pri uzavretí zmluvy mohlo

byť z právneho hľadiska kvalifikované len ako vyvolanie omylu u žalovaného (veriteľa) o tom, že do zmluvného vzťahu s určenými podmienkami chce vstúpiť.

Žalovaný (veriteľ) akceptoval žiadosť o uzavretie zmluvy za tých podmienok, ktoré žalobca sám podpísal. Z pohľadu žalobcu bolo podstatným, že ohľadne všetkých podmienok úverového vzťahu dlžník deklaroval, že ich akceptuje ako východisko pre vznik zmluvného vzťahu. Ak teraz žalobca tvrdí opak toho čo uviedol v žiadosti, potom vlastne tvrdí že vyvolal omyl o tých skutkových okolnostiach, ktoré tvorili základ pre akceptáciu žiadosti zo strany žalovaného. Za týchto okolností sa ale potom žalobca nemôže dovolávať neplatnosti zmluvy ani ako celku, a ani žiadneho 1-stranného úkonu vedúceho k jej vzniku (viď § 49a v spojení s ust. § 40a Občianskeho zákonníka).

Podporne poukázal napríklad v tomto smere na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo 826/2005, ktorý uvádza, že zavádzanie resp. podvodné konanie v civilnoprávnom zmysle jedným z účastníkov zmluvy pri jej uzavretí je dôvodom jej neplatnosti podľa ustanovenia § 49a občianskeho zákonníka, ktoré sa môže domáhať úspešne len druhý účastník zmluvy. Druhým účastníkom zmluvy v tomto prípade by bol veriteľ (žalovaný) a ten na platnosti trvá.

Zmluva o úvere je odplacnou zmluvou a na jej uzavretie je potrebná dohoda o podstatných náležitostiach, ktorými je dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky, stanovenie sumy týchto peňažných prostriedkov a záväzok dlžníka peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Ustanovenie § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka výslovne uvádza, že dlžník je povinný platiť úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Termínom „zákon“ sa pritom nešpecifikuje konkrétny právny predpis, ale akýkoľvek právny predpis vyhlásený v štátom stanovenej (alebo uznanej) forme ako zákon. V tomto prípade výška odplaty bola právne regulovaná cez ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka.

V zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka je zachovaná požiadavka na písomnú formu právneho úkonu, ak je listina obsahujúca právny úkon podpísaná konajúcou osobou. Je teda nesporné, že zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere tvoria aj technickú jednotu so zmluvou o revolvingovom úvere. Dojednania sa nachádzajú na tej istej listine ako zmluva samotná a preto podpis zmluvy o revolvingovom úvere je aj podpisom zmluvných dojednaní. Potom je zachovaná písomná forma aj pre dojednanie o zmluvnej pokute. Zmluva o revolvingovom úvere obsahuje všetky zákonom požadované údaje a to konkrétne v bode 6 Zmluvy. Najmä údaj o RPMN, priemernej RPMN, ročnej úrokovej sadzbe.

Záver žalobcu ohľadom nedostatku ďalšej náležitosti - počet termíny a výška splátok istiny, úrokov a iných poplatkov nie je správnym. Uzavretá zmluva obsahuje stanovenie počtu splátok, ich výšku a termíny splatnosti. Požiadavku na samostatné rozpisovanie výšky, počtu a termínov splatnosti splátok úrokov, istiny zákon nevyžaduje.

V prvom rade je totiž potrebné poukázať na to, že záver súdu nepodporuje ani len slovné znenie právnej normy (ktoré nehovorí o uvádzaní počtu, termínov a výšky splátok úrokov, splátok istiny, splátok ostatných poplatkov). Žalobca pritom neuvádza žiadne zdôvodnenie jeho výkladu (napríklad z hľadiska teleologického výkladu daného ustanovenia, jazykového a podobne).

Záver žalobcu popiera aj smernica 2008/48/EHS, ktorej implementácia bola vykonaná zákonom č. 129/2010 Z.z. Z jej ustanovenia článku 10, odstavec 2 písmeno h) vyplýva že zmluva o spotrebiteľskom úvere má obsahovať výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Požiadavka a spôsob výkladu § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. tak odporuje aj označenému ustanoveniu smernice.

Rozpísanie splátky na časť istiny a časť úrokov bolo dokonca obsiahnuté v splátkovom kalendári tvoriacom súčasť oznámenia veriteľa (článok 5., ods. 5.2 zmluvných dojednaní). Teda zo strany žalovaného bolo nad rámec zákona a jeho úpravy uvedené, aká časť splátky pripadá na istinu a úrok.

Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere medzi účastníkmi konania nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Takáto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a podobne. To však nie je prípad zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania.

Význam osobitného rozpisovania jednotlivých položiek by mohol súvisieť a byť opodstatneným len vtedy, kedy sa istina a úroky uhrádzajú samostatne (teda v iných termínoch splatnosti, s iným počtom splátok). Vtedy by také rozlišovanie význam malo, z hľadiska informovanosti spotrebiteľa a to práve s ohľadom na okamih splnenia záväzkov. Ak sa však jednou splátkou uhrádza aj istina a úrok, potom záväzok je splnený pripísaním sumy úhrady na účet Veriteľa. Ak by uskutočnená úhrada nepostačovala na ich úplné splatenie (teda celej splátky), potom v zmysle zákonného pravidla sa platba použije najskôr na úhradu istiny a následne na úrok. To znamená, že v prípade ak splátkou sa uhrádza aj istina a úrok nemá rozlišovanie danej splátky na časť istina a časť úrok žiadny reálny a praktický význam.

Predpokladom aby sa dlžník nedostal do omeškania so splácaním pohľadávky je skutočnosť, že dlh bude splácaný riadne a v čas. V prípade ak je medzi zmluvnými stranami dohodnutá mesačná splátka vo výške 58,08 EUR mesačne, tak nemožno mať pochybnosti o tom, že splácanie splátkami vo výške 40,-EUR mesačne nie je riadnym plnením povinností zo zmluvy a v dôsledku toho vzniká omeškanie dlžníka na základe ktorého možno vyhlásiť úver za predčasne splatný a začať s vymáhaním pohľadávky.

Súd sa v konaní oboznámil s listinnými dôkazmi a zistil nasledovné:

Z rozhodcovského spisu Rozhodcovského súdu v Bratislave, sp.zn. 17250/14 vyplýva, že návrh na rozhodcovské konanie podal žalovaný proti žalobcovi dňa 24.10.2014. Dňa 02.12.2014 prevzal žalobca žalobný návrh s prílohami a výzvou na vyjadrenie. Žalobca sa k podanému žalobnému návrhu vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 10.12.2014, doručenom rozhodcovskému súdu dňa 15.12.2014. Právny zástupca žalobcu rozhodcovský rozsudok prevzal dňa 25.02.2015 ako je vyznačené na doručenke. Voči tomuto rozsudku dňa 24.03.2015 doručil tunajšiemu súdu žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, z dôvodov vyššie uvedených a žiadal rozsudok zrušiť.

Z rozhodcovského rozsudku 17250/14 zo dňa 31.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 25.02.2015 a vykonateľnosť 01.03.2015 (takto je vyznačené na rozsudku) vyplýva, že súd zaviazal žalobcu na zaplatenie sumy 950,68 Eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04% denne a s úrokom z omeškania vo výške 0,85% ročne z čiastky:58,08 Eur od 5.1.2014 až do 7.1.2014, 58,08 Eur od 5.2.2014 až do 9.2.2014, 58,08 Eur od 5.3.2014 až do 10.3.2014, 58,08 Eur od 5.4.2014 až do 8.6.2014, 29,08Eur od 9.6.2014 až do 6.7.2014, 58,08 Eur od 5.5.2014 až do 6.7.2014, 47,16 Eur od 7.7.2014 až do 6.8.2014, 7,16 Eur od 7.8.2014 až do 7.9.2014, 58,08 Eur od 5.6.2014 až do 7.9.2014, 25,24 Eur od 8.9.2014 až do 6.10.2014, 58,08 Eur od 5.7.2014 až do 6.10.2014, 43,32 Eur od 7.10.2014 až do 5.11.2014, 3,32 Eur od 6.11.2014 až do 4.12.2014, 58,08 Eur od 5.8.2014 až do 4.12.2014 21,40 Eur od 5.12.2014 až do zaplatenia, 58,08 Eur od 5.9.2014 až do zaplatenia, 871,20 Eur od 8.9.2014 až do zaplatenia, a to až do dňa, kedy táto zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania dosiahne celkovú čiastku vo výške 1.500,- Eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto čiastky je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi iba úrok z omeškania vo výške 5,15% ročne z čiastky 950,68 Eur až do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti Rozhodcovského rozsudku. Vo zvyšku uplatneného žalobného návrhu vo výške 80 Eur Rozhodcovský súd konanie zastavil. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 278,82 Eur, do troch dní od právoplatnosti Rozhodcovského rozsudku.

Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500036644 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 03.12.2013 vyplýva, že v bode 5 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru žalobca žiadal o poskytnutie revolvingového úveru (úverový limit) 840,- Eur, s výškou mesačnej splátky 58,08 Eur a dobou splatnosti 24 mesiacov. Celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) vo výške 1.393,92 Eur. Predpokladaná RPMN za úver predstavovala 45,94 %, ročná úroková sadzba úveru 70,03 %, priemerná RPMN 45,94 %. V ďalšej časti bola uvedená poskytnutá čiastka revolvingu 564,54 Eur a celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) vo výške 1.045,44 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu činila 57,50 %, ročná úroková sadzba revolvingu 63,17 %.

V bode 6 citovanej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru sú iným písmom dopísané údaje o schválenom revolvingovom úvere (nevypíňajte), z čoho vyplýva, že poskytnutá čiastka úveru je 840,- Eur, s výškou mesačnej splátky 58,08 Eur a dobou splatnosti 24 mesiacov. Celková čiastka, ktorú

mal dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) vo výške 1.393,92 Eur. RPMN za úver predstavovala 69,81 %, ročná úroková sadzba úveru 70,03 %, priemerná RPMN 45,94 %. V ďalšej časti bola uvedená poskytnutá čiastka revolvingu 564,54 Eur a celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) vo výške 1.045,44 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu činila 37,26 %, ročná úroková sadzba revolvingu 63,17 % a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,25 %. Na zmluve, pod bodom 8, je Dohoda o poskytnutí služby, ktorej predmetom je záväzok žalovaného poskytnúť žalobcovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy uzavretej medzi žalovaným a žabcom a záväzok žalobcu zaplatiť žalovanému odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 162,35 Eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 110,70 Eur, v prípade ak bude žalobcovi revolving poskytnutý. Na zmluve pod bodom 13 je podpis dlžníka: V Rožňave dňa 27.11.2013. Za žalobcu je pečať a podpis v Bratislave dňa 03.12.2013.

V zmysle bodu 13 predmetnej žiadosti, riadnym vyplnením a následným podpisom tejto žiadosti / zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril veriteľ s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania. Zmluvné strany prehlásili, že si Žiadosť / Zmluvu vrátane zmluvných dojednaní prečítali, že bola uzatvorená zo slobodnej vôle, jej obsahu riadne porozumeli a na dôkaz tejto skutočnosti pripojili svoje podpisy.

Z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500036644 zo dňa 03.12.2013 vyplýva, že dlžníkom je žalobca a bol mu schválený úver vo výške 840,00 Eur so splatnosťou na 24 mesiacov, s mesačnou splátkou 58,08 Eur, s dátumom splatnosti prvej splátky úveru 04.01.2014, s dátumom splatnosti poslednej splátky úveru 04.12.2015, s mesačnou periodicitou splácania úveru, dátumom splatnosti splátky v priebehu periódy splácania v 4. deň, ročnou percentuálnou mierou nákladov úveru 69,81 %, priemernou hodnotou RPMN 45,84 %, so schválenou výškou revolvingu 675,24 Eur, s výškou mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 58,08 Eur, s ročnou percentuálnou mierou nákladov po vykonaní revolvingu 37,26 %, s úverovým limitom 840,00 Eur, s celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške 1.393,92 Eur, s odplatom za poskytnutie služby vo výške 162,36 Eur, s ročnou úrokovou sadzbou úveru vo výške 70,03 %, s celkovou čiastkou ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu vo výške 1.045,44 Eur, s ročnou úrokovou sadzbou revolvingu vo výške 63,17 %, s ročnou úrokovou sadzbou úrokov z omeškania vo výške 5,25 % a s dátumom nadobudnutia platnosti a účinnosti Zmluvy o revolvingovom úvere 03.12.2013.

Z Rozhodcovskej zmluvy zo dňa 03.12.2013 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným vyplýva, že podľa článku 5 zmluvy akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o RÚ s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z menovaných stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná a preto jej vyhovel v celom rozsahu.

Žalobca v konaní namietal namietal platnosť rozhodcovského rozsudku v zmysle § 40 ods. 1 písm. a), c) d) a j) a ods. 2 Zákona 244/2002 Z.z. Ďalej namietal, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá v rozpore s § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka a jedná sa o neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 73 ods. 1,2,3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní:

(1) Ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované.

(2) Na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté.

(3) Rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

Právny vzťah medzi účastníkmi bol založený zmluvou o revolvingovom úvere a rozhodcovskou zmluvou, ktoré boli podpísané dňa 03.12.2013. Vzhľadom na vyššie uvedené prechodné ustanovenia súd pri posudzovaní nárokov žalobcu na zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný 31.12.2014 podľa vtedy platnej právnej úpravy na základe zákona č. 244/2002 Z.z. súd rozhodol na základe ustanovení zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v platnom znení v čase podpísania rozhodcovskej zmluvy a vydania rozhodcovského rozsudku, teda do 31.12.2014.

Podľa § 3 zákona č. 244/2002 Z.z. v znení do 31.12.2014 o rozhodcovskom konaní:

(1) Rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

(2) Rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov strán, ak to zmluvné strany v rozhodcovskej zmluve nevyhlásia.

Podľa § 4 zákona č. 244/2002 Z.z. v znení do 31.12.2014 o rozhodcovskom konaní:

(1) Rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

(2) Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, 4) ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

(3) Nedodržanie písomnej formy rozhodcovskej zmluvy možno nahradiť vyhlásením zmluvných strán do zápisnice pred rozhodcom najneskôr do začatia konania o veci samej v rozhodcovskom konaní o podrobení sa právomoci rozhodcovského súdu. Obsahom zápisnice je rozhodcovská zmluva podľa § 3.

Podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. v znení do 31.12.2014 o rozhodcovskom konaní:

(1) Účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),

b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,

c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,

d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,

e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,

f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,

g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),

h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo

i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,

j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. 13a)

(2) Ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 41 zákona č. 244/2002 Z.z. v znení do 31.12.2014 o rozhodcovskom konaní:

(1) Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

(2) Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodu podľa § 40 písm. h) možno podať v lehote 30 dní odo dňa, keď sa účastník rozhodcovského konania ktorý podáva žalobu, dozvedel o dôvode obnovy konania, alebo odo dňa, keď ho mohol po prvýkrát uplatniť, najneskôr však do troch rokov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 42 zákona č. 244/2002 Z.z. v znení do 31.12.2014 o rozhodcovskom konaní:

Ustanovenia týkajúce sa zrušenia rozhodcovského rozsudku nemôžu účastníci rozhodcovského konania v rozhodcovskej zmluve vylúčiť okrem dôvodu podľa § 40 písm. h).

Na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že námietka žalobcu ohľadom neplatnosti rozhodcovskej zmluvy nie je dôvodná, nakoľko žalobca uzavrel individuálne dohodnú rozhodcovskú zmluvu pre prípad riešenia sporov súvisiacich so zmluvou o revolvingovom úvere, kde z obsahu rozhodcovskej zmluvy jednoznačne vyplýva, že spory sa budú riešiť pred príslušným súdom Slovenskej republiky alebo pred Slovenským arbitrážnym súdom zriadenom Slovak arbitration court, s.r.o alebo pred Victoria rozhodcovským súdom v Banskej Bystrici a pred Rozhodcovským súdnym dvorom zriadenom pri spoločnosti Arbitration tribunak, s.r.o..

Súd ďalej dospel k záveru, že dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku bolo ustanovenie § 40 ods. 1 písm. j) Zákona 244/2002 Z.z. v platnom znení do 31.12.2014, nakoľko pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Predložená zmluva je predtlačný formulár, bežne používaný žalovaným.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že zmluva o úvere neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase

uzavretia Zmluvy o úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a) a d) Zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania 5a),
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Žalobca v konaní žiadal zrušiť rozhodcovský rozsudok a tvrdil, že zmluvu uzatváral ako fyzická osoba - spotrebiteľ.

Podľa ustanovení § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch:

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

(3) Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

(4) Ak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej splátky spotrebiteľa nevedú k okamžitej zodpovedajúcej amortizácii celkovej výšky úveru, ale v období a za podmienok ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v inej zmluve sa použijú na vytvorenie kapitálu, je veriteľ povinný

zrozumiteľne a stručne uviesť, či použitie takto vytvoreného kapitálu zaručuje splatenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru čerpaného na jej základe.

(5) Amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

(6) Spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

(7) Veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

(8) Veriteľ alebo finančný agent nesmie ponúkať spotrebiteľovi výber rozhodného práva k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého zrejším cieľom je zbaviť spotrebiteľa práv, ktoré mu priznáva tento zákon.

(9) Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo jej prílohách.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <javascript:%20fZzSRInternal('34604',%20'20079232',%20'20079232',%20'5437400',%20'5437400',%20'0')>,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <javascript:%20fZzSRInternal('34604',%20'20079232',%20'20079232',%20'5437402',%20'5437412',%20'0')>, r) <javascript:%20fZzSRInternal('34604',%20'20079232',%20'20079232',%20'5437419',%20'5437419',%20'0')> a y) <javascript:%20fZzSRInternal('34604',%20'20079232',%20'20079232',%20'5437426',%20'5437426',%20'0')>,

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <javascript:%20fZzSRInternal('34604',%20'20079232',%20'20079232',%20'5437435',%20'5437438',%20'0')> alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Súd dospel k záveru, že Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 03.12.2013, podpísaná účastníkmi, je spotrebiteľskou zmluvou na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení a neriadi sa režimom Obchodného zákonníka.

Súd zistil, že vyššie oboznamovaná zmluva je v rozpore s ustanovením § 9 ods.1 a ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Vyplýva to zo skutočnosti, že žalobca prostredníctvom Kataríny Hanulovej (uvedenej v bode 1 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru) so žalovaným uvedenou v bode 1 spísali žiadosť o poskytnutie úveru v bode 5 a následne žiadosť bola podpísaná žalovaným dňa 03.12.2013. Zo samotného bodu 6 vyplýva, že sa nemá vyplňať, teda v čase uzavretia zmluvy -

žiadosti táto časť nebola vyplnená, o čom svedčí aj iný typ písma, kde sú uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere. Z tvrdenia žalobcu vyplýva, že žalobcovi malo dôjsť oznámenie veriteľa o schválení úveru - zmluva o revolvingovom úvere, ktorá bola doložená v spise. Uvedené oznámenie nie je však podpísané zo strany žalobcu a navyše, žalovaný ani nepreukázal, či toto oznámenie žalobcovi aj doručil. Z toho vyplýva, že žalobca so žalovaným neuzavreli písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere tak, ako to má na mysli ustanovenie § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko písomná forma bola uvedená len na žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, pričom schválenie revolvingového úveru s uvedením výšky úveru a všetkých náležitostí týkajúcich sa splátok, úrokov, ročnej percentuálnej miery nákladov, boli uvedené len v oznámení veriteľa, ktoré žalobca nepodpísal.

Súd takýto spôsob uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy považuje za nekalú prax žalobcu, nakoľko v čase podpisu zmluvy žalobca nevie, v akej výške a s akými podmienkami mu bude schválený úver, pretože vypisuje len žiadosť o poskytnutie úveru a schválenie úveru mu má byť oznámené následne žalovaným, kde už nemá možnosť ovplyvniť výšku úveru, ani podmienky, za ktorých je úver poskytnutý - výšku úrokov, splátky a podobne.

Ďalej súd zistil, že úverová zmluva je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluve je totiž uvedená mesačná splátka 58,08 Eur, v počte 24 mesiacov, avšak z uvedeného nevyplýva, aká je výška splátok istiny, aká je výška splátok úrokov a aká je výška splátok iných poplatkov. Žalobca totiž v oznámení o schválení úveru uviedol celkovú splátku, z ktorej nie je možné zistiť jednotlivé zložky.

Z uvedeného vyplýva, že v čase podpisovania Zmluvy o revolvingovom úvere žalobcovi ako spotrebiteľovi neboli v zmluve uvedené náležitosti podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z.

Súd považoval neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ako to má na mysli ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Súd navyše poukazuje na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) a b) Zákona č. 129/2010 Z.z., z ktorého vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 okrem iných aj písm. k), tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Predmetom rozhodcovského konania bolo teda vrátenie úveru poskytnutého žalobcovi vo výške 840,- Eur. Keďže nebolo dodržané ustanovenie § 9 ods. 1 a ods. 2 písm. k) Zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Napriek vyššie uvedeným skutočnostiam rozhodcovský súd nepostupoval v zmysle platnej právnej úpravy a svojim rozhodnutím zaviazal žalobcu na plnenia, ktoré boli v rozpore so zákonom a preto bolo potrebné žalobe vyhovieť a rozhodcovský rozsudok ako celok zrušiť podľa § 40 ods. 1 písm. j) Zákona 244/2002 Z.z. v platom znení do 31.12.2014.

Žalobca dodržal 30 dňovú lehotu na podanie žaloby, nakoľko zo zapožičaného rozhodcovského spisu vyplýva, že, právny zástupca žalobcu prevzal rozhodcovský rozsudok 25.02.2015 a žalobu na súde podal dňa 24.03.2015.

Súd v súlade s § 40 ods. 2 zákona 244/2002 Z.z. odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku do právoplatného skončenia veci samej vzhľadom na to, že došlo k zrušeniu tohto rozhodcovského rozsudku.

Výrok o trovách konania sa opiera o ustanovenie § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Úspešnému žalobcovi súd priznal trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia.

Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vyčíslil náhradu trov konania nasledovne:

· Hodnota jedného úkonu právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vychádzajúc zo sumy 1.801,80 Eur predstavuje sumu 81,33 Eur.

· Režijný paušál v roku v roku 2014 je 8,04 Eur a v roku 2015 je 8,39 Eur.

· Úkony právnej služby:

1. prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady so žalobcom dňa 02.12.2014 , 81,33 Eur + 8,04 Eur RP,

2. písomné podanie vo veci samej - vyjadrenie zo dňa 05.12.2014, 81,33 Eur + 8,04 Eur RP,

3. porada s klientom v čase od 14:40 hod do 15:50 hod dňa 25.03.2015, 81,33 Eur + 8,39 Eur RP

4. písomné podanie- žalobný návrh zo dňa 24.03.2015 81,33 Eur + 8,39 Eur RP

5. porada s klientom v čase od 13:20 hod do 14:30 hod dňa 23.11.2015, 81,33 Eur + 8,39 Eur RP
6. účasť na pojednávaní 24.11.2015, 81,33 Eur + 8,39 Eur RP.

· Spolu náhrada trov 537,62 Eur.

Súd preskúmal vyúčtovanie trov konania a dospel k záveru, že vyúčtované trovy právneho zastúpenia čo sa týka určenia hodnoty úkonu právnej služby neboli vyúčtované správne. Pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je potrebné vychádzať z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b). vyhlášky 655/2004 Z.z. a nie z ustanovenia § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky, nakoľko žalobca v tomto konaní vystupuje ako spotrebiteľ a jedná sa o zastupovanie v spore zo spotrebiteľskej zmluvy.

Hodnota jedného úkonu v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) v roku 2015 je 64,53 Eur. Režijný paušál v roku 2015 je 8,39 Eur. Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania len za úkony v súdnom konaní a nie aj za úkony v rozhodcovskom konaní. Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 291,68 Eur za štyri úkony právnej služby.

Výrok o povinnosti žalovaného uhradiť súdny poplatok sa opiera o ustanovenie § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov. Žalobca bol v konaní oslobodený od súdneho poplatku v zmysle § 4 ods. 2 písm. za) a preto je povinný uhradiť súdny poplatok neúspešný žalovaný. Výška súdneho poplatku bola určená na základe sadzovníka súdnych poplatkov, položka 3 písm. c), ktorý je vo výške 331,50 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O. s. p./, uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť iba odvolacími dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 O. s. p.. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Ak v horeuvedenej lehote účastníci konania nepodajú odvolanie proti rozhodnutiu, rozhodnutie nadobudne právoplatnosť a po uplynutí lehoty uvedenej vo výroku rozhodnutia sa stane vykonateľným. Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutie alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti.